

mod regimet i Salisbury, således at det kan være hævet over enhver tvivl, at det internationale samfund ikke vil ændre kurs, før regimet i Salisbury er bragt til fald og Rhodesia-spørgsmålet løst i overensstemmelse med de af sikkerhedsrådet opstillede mål.

Danmark har for sit vedkommende bestræbt sig på nøje at efterleve og gennemføre de obligatoriske tvangsforanstaltninger, som sikkerhedsrådet har vedtaget. Herved har vi også samarbejdet efter bedste evne med det udvalg, der blev nedsat af sikkerhedsrådet i henhold til paragraf 20 i sikkerhedsrådsresolution 253 af 29. maj 1968, og vi vil fuldt ud samarbejde med udvalget i dets bestræbelser for at finde frem til mere effektive midler for at sikre den fuldstændige gennemførelse af sikkerhedsrådsresolution 253 (1968).

3. Med hensyn til Namibia er der undertiden en tilbøjelighed til at overse eller undervurdere den kendsgerning, at et meget vigtigt aspekt, Namibias nuværende status, har sin oprindelse i en resolution — generalforsamlingsresolution 2145 (XXI) — som byggede på meget bred støtte inden for FN's medlemskab, og som i denne henseende er blevet endosseret af sikkerhedsrådet. Yderligere er der inden for det internationale samfund en endnu bredere støtte for vigtige principper, som generalforsamlingen opstillede ved samme lejlighed, nemlig at Sydafrika har undladt at opfylde sine forpligtelser med hensyn til administrationen af Namibia, og at Namibias folk har en umistelig ret til selvbestemmelse, frihed og uafhængighed i overensstemmelse med FN's pagt.

Siden vedtagelsen af generalforsamlingsresolution 2145 (XXI) har der ikke i FN's medlemskab været nogen enstemmig eller blot fremherskende mening om, hvilken fremgangsmåde og hvilke midler, FN kunne anvende for at sikre Namibias folk udøvelsen af deres selvbestemmelsesret. Og rent bortset fra, at vejen mod dette mål under alle omstændigheder ville blive lang og trang, har dette yderligere begrænset De forenede Nationers muligheder i denne sag og mindsket vore chancer for med verdensopinionens samlede vægt at øve indflydelse på den sydafrikanske regering.

Danmark står fast på generalforsamlingsresolution 2145 (XXI) og på det namibiske folks ret til selvbestemmelse og uafhængighed. Vi vil vedblivende følge denne politik på den efter vor opfattelse bedst egnede måde til at opnå det mål, som FN har opstillet, i overensstemmelse med og til opfyldelse af det namibiske folks forhåbninger og ønsker.

4. Under behandlingen på sidste års generalforsamling af spørgsmålet om områder under portugisisk administration gav flere delegationer, herunder den danske, udtryk for håbet om, at den nye regering, der på det tidspunkt netop var tiltrådt i Portugal, ville tage Portugals kolonipolitik op til fornyet overvejelse og følge andre kolonimagters eksempel, således at befolkningen i de portugisiske kolonier fik mulighed for at udøve sin selvbestemmelsesret i en fredelig og harmonisk atmosfære. Det er dybt beklageligt, at der hidtil ingen tilkendegivelse om noget sådant er fremkommet fra den portugisiske regerings side.

Afrikanske regeringers opfattelser, der har fundet udtryk i OAU-manifestet af september 1969 vedrørende det sydlige Afrika, må udlægges således, at det endnu ikke er for sent for den portugisiske regering at omlægge sin politik over for de områder i Afrika, der er under portugisisk administration, og derigennem at sikre en fredelig og gensidigt gavnlig udvikling i disse områder. Vi kan kun gentage vort håb om, at de der har magt, og de der har indflydelse i Portugal, vil udvirke, at der sker en omlægning af den førte politik, således at Portugals fremtidige bestræbelser i de afrikanske områder under portugisisk administration vil bygge på anerkendelsen af alle de pågældende folks ret til selvbestemmelse og tage sigte på, at denne ret behørigt udøves.

Danmark støttede generalforsamlingsresolution 2395 (XXIII), hvori selvbestemmelsesretten påny bekræftedes og Portugals regering opfordredes til uophørligt at bringe princippet om selvbestemmelse, frihed og uafhængighed i anvendelse i overensstemmelse med bestemmelserne og formålene i pagten og i resolution 1514 (XV). Vor positive stemme for resolution 2395 (XXIII) og den stemmeforklaring, vi afgav i forbindelse med afstemningen derom, er et adæ-